

OKRESNÁ PROKURATÚRA KOŠICE I
Mojmírova 5, 041 47 Košice 1

Číslo: 2 Pv 22/21/8802-27
EEČ: 2-63-540-2022

Košice I 17.07.2022

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a, písmeno b Trestného zákona
prečin: útok na verejného činiteľa podľa § 324 odsek 1 písmeno a, písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I

Podľa § 215 odsek 2 písmeno a Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a, písmeno b Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

- prečin: útok na verejného činiteľa podľa § 324 odsek 1 písmeno a, písmeno b Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

v liste s obsahom rukou napísaného textu, ktorý bol dňa 02. septembra 2020 zaslaný z ÚVV a ÚVTOS Košice, ulica Floriánska číslo 18 na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky, smeroval vo vzťahu k jeho predchádzajúcemu trestnému stíhaniu a aj právoplatnému odsúdeniu na Okresnom súde XXXXX, spisovej značky 5T 25/2017 výhražné slová XXXXX, narodenej 24. novembra 1977, trvale bytom Svit a XXXXX, narodenej 26. novembra 2002, trvale bytom Svit ako účastníkom tohto trestného konania, taktiež bez zrejmej spojitosti s týmto konaním XXXXX, narodenej

14. júna 1958, trvale bytom Svit, v znení nech sa modlia aby sa nedostal k zbrani, pričom sa k nej dostane, taktiež bez zrejmeého uvedenia konkrétnych mien všeobecne popradským policajtom v znení, že pokiaľ nebudú riešené jeho podnety zo strany popradských kriminalistov adekvátne, tak im podpáli autá benzínom, ktorý z nich stiahne a taktiež bez zrejmeého uvedenia konkrétnych mien všeobecne zamestnancom popradského súdu v znení, že ak sa nezabezpečí riadne šetrenie v konaniach vedených pod spisovými značkami 5NT/5/2019 a 5T/25/2017, v roku 2030 ho môžu čakať na súde v Poprade so samopalom v rukách, mesiac odrobí a kúpi si ho pod rukou, čím takto svojimi vyhrážkami o usmrtení vzbudil u poškodených dôvodnú obavu o ich život a zdravie, súčasne tak vyhrážky smeroval aj v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa a pre takýto výkon,

pretože trest, ku ktorému môže trestné stíhanie viesť, je celkom bez významu popri treste, ktorý bol obvinenému pre iný čin už právoplatne uložený.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru, odboru kriminálnej polície, 1. oddelenia vyšetrovania Košice, spisovej značky ORP-1501/a-VYS-KE-2020 zo dňa 30. novembra 2021, bolo podľa ustanovenia § 206 odsek 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie XXXXX pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa ustanovenia § 360 odsek 1, 2 písmeno a, b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno j/ Trestného zákona a ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a prečin útoku na verejného činiteľa podľa ustanovenia § 324 odsek 1 písmeno a, b/ Trestného zákona, ktorý spáchal tak, že v liste s obsahom rukou napísaného textu, ktorý bol dňa 02. septembra 2020 zaslaný z ÚVV a ÚVTOS Košice, ulica Floriánska číslo 18 na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky, smeroval vo vzťahu k jeho predchádzajúcemu trestnému stíhaniu a aj právoplatnému odsúdeniu na Okresnom súde XXXXX, spisovej značky 5T 25/2017 výhražné slová XXXXX, narodenej 24. novembra 1977, trvale bytom Svit a XXXXX, narodenej 26. novembra 2002, trvale bytom Svit ako účastníkom tohto trestného konania, taktiež bez zrejmej spojitosti s týmto konaním XXXXX, narodenej 14. júna 1958, trvale bytom Svit, v znení nech sa modlia aby sa nedostal k zbrani, pričom sa k nej dostane, taktiež bez zrejmeého uvedenia konkrétnych mien všeobecne popradským policajtom v znení, že pokiaľ nebudú riešené jeho podnety zo strany popradských kriminalistov adekvátne, tak im podpáli autá benzínom, ktorý z nich stiahne a taktiež bez zrejmeého uvedenia konkrétnych mien všeobecne zamestnancom popradského súdu v znení, že ak sa nezabezpečí riadne šetrenie v konaniach vedených pod spisovými značkami 5NT/5/2019 a 5T/25/2017, v roku 2030 ho môžu čakať na súde v Poprade so samopalom v rukách, mesiac odrobí a kúpi si ho pod rukou, čím takto svojimi vyhrážkami o usmrtení vzbudil u poškodených dôvodnú obavu o ich život a zdravie, súčasne tak vyhrážky smeroval aj v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa a pre takýto výkon.

V rámci vyšetrovania bolo vykonané dokazovanie výsluchom obvineného, svedkov – poškodených, svedkov, znaleckým dokazovaním a listinnými dôkazmi, ktorým bol zistený nasledovný skutkový stav:

Obvinený XXXXX sa ku skutku kladenému mu za vinu priznal a svoje konanie oľutoval.

Zo spáchania predmetného skutku je obvinený usvedčený aj výpoveďami svedkov – poškodených a to XXXXX, XXXXX, Petry Ilčíkovej, XXXXX a mjr. XXXXX a zabezpečenými ďalšími so skutkom súvisiacimi listinné materiály a podklady.

Svedkyňa - poškodená XXXXX vypovedala, že je krstnou mamou obvineného, niekoľko rokov býval u nej a viedli spoločnú domácnosť. Obvineného videla naposledy keď ho policajti brali na psychiatriu do Levoče, odvtedy sa snaží na všetko zabudnúť a viesť normálny život. V rámci trestného konania vedeného na Okresnom súde v Poprade pod spisovou značkou 5T/25/2017 bola predvolaná, no ako rodinný príslušník odmietla vypovedať vo vzťahu k obvinenému XXXXX. O predmetnom liste pred konaním výsluchu nevedela, po jeho vzhliadnutí ostala v šoku, doslova bola zhrozená a bolo jej z toho zle. Obvineného poznala ako úplne iného človeka, list ako keby písal niekto úplne iný. Vzhľadom na jeho kriminálnu minulosť vyhodnotila výhražné slová ako vážnu obavu. Síce si vzhľadom na zdravotné problémy uvedomuje, že v roku 2030 už zrejme nebude medzi živými, ale keby obvineného prepustili skôr, určite by ho nepustila do domácnosti a pociťovala by z neho strach. Záverom výsluchu vyslovila požiadavku, aby dostal obvinený v prípade prepustenia na slobodu zákaz priblíženia sa k nej, nakoľko pociťuje strach z jeho vyhrážok.

Svedkyňa - poškodená XXXXX vypovedala, že o predmetnom liste nemá žiadne vedomosti. Obvinený jej zvykne zasielať listy, v ktorých sa však žiadnym spôsobom nikdy nikomu nevyhráždza. Dcéru Petru podozrivý nijakým spôsobom nekontaktuje. V listoch ju žiada aby zmenila svoju výpoveď, lebo vraj nie je pravdivá, tvrdí že klamala a že celý proces bol zmanipulovaný proti nemu. Obvineného videla naposledy niekedy v roku 2019 na Okresnom súde v Poprade, bolo to v súvislosti s obnovou konania. Síce jej obvinený píše listy, ktoré ona číta, nikdy mu však na ne radšej neodpovedá. Čo sa týka konania pod spisovou značkou 5T/25/2017, vystupovala ako matka obete, t. j. dcéry Petry, ktorú podozrivý vo veku trinástich rokov zneužíval. Dcéra mala z toho všetkého depresívne stavy, museli navštevovať psychologičku a až keď bolo trestné konanie právoplatne ukončené, nastal v ich živote relatívny klud. Ako už uviedla, o predmetnom výhražnom liste pred konaním výsluchu nevedela, po jeho vzhliadnutí vyslovila hlavne obavu a strach z toho, ako bude na túto situáciu reagovať jej dcéra Petra. Síce sa nevedela vyjadriť k tomu, či je obvinený schopný svoje vyhrážky aj uskutočniť, ale vzhľadom nato, že sa v liste vyhráždza všetkým, ktorí mali niečo dočinenia s jeho prípadom vyslovila reálnu obavu a strach z toho, čo by sa mohlo stať po jeho prepustení. Táto jej obava a strach o svoj a dcérin život pramení hlavne z toho, že ak mu to bude jeho zdravotný stav po prepustení dovoľovať, nie je vylúčené že ich bude kontaktovať a snažiť sa nejakým spôsobom pomstiť zato, že je vo väzení. Podľa jej slov, je podozrivý presvedčený že bol nepravdivo odsúdený a keďže oni dve vypovedali proti nemu, tak to je ten dôvod, prečo sa teraz vyhráždza. Uvedené podľa nej poukazuje nato, že obvinený nemá reálny pohľad na svet, že nevie čo je správne a čo nie a to je podľa nej na tom to nebezpečné, z čoho má skutočné obavy a strach.

Svedkyňa - poškodená XXXXX vypovedala, že obvineného videla naposledy asi pred šiestimi rokmi, odvtedy s ním nie je v žiadnom kontakte. V rámci trestného konania vedeného na Okresnom súde v Poprade pod spisovou značkou 5T/25/2017 mala procesné postavenie poškodenej. O predmetnom výhražnom liste pred konaním výsluchu nevedela, jej prvotná reakcia bol strach, má obavu, že keď obvineného prepustia, splní všetko čo povedal. Domnieva sa, že je schopný

vyhrážky aj uskutočniť, bojí sa toho, žeby bol schopný jej skutočne ublížiť. To prečo sa im vyhráža bude podľa nej reakciou na jej svedeckú výpoveď v spomínanom trestnom konaní.

Svedkyňa - poškodená XXXXX vypovedala, že pracuje ako štátny zamestnanec na Okresnom súde v Poprade. K obvinenému uviedla, že vystupuje v trestných konaniach vedených na Okresnom súde v Poprade a to v spisových značkách 5T/25/2017 a 5Nt/5/2019, v rámci ktorého sa domáha obnovy konania v súvislosti s jeho právoplatným odsúdením. Predmetný výhražný list je zaprotokolovaný aj v trestnom spise vedenom pod spisovou značkou 5Nt/5/2019 spolu s postúpením podania Krajskej prokuratúry Prešov. O predmetnom výhražnom liste pred konaním výsluchu nevedela, pričom po oboznámení sa s jeho obsahom vyslovila vážne znepokojenie. Síce v ňom nie je konkrétne menovaný žiadny zamestnanec súdu, ale zo štylizácie listu a osoby obvineného vníma načrtnutú hrozbu ako reálnu obavu o život a zdravie sudcov, či iných súdnych úradníkov, ktorí sa na prípade obvineného XXXXX akokoľvek podieľali. Je podľa nej neprípustné, aby niekto takýmto absolútne nevhodným spôsobom útočil na nezávislosť súdnej moci v súvislosti s rozhodovacou činnosťou súdov. Aj keď sa jedná o vyhrážky v relatívne ďalej budúcnosti, nie je podľa nej možné túto skutočnosť bagatelizovať a podceňovať. V tejto súvislosti záverom podotkla, že nie je zrejmé aká bude v roku 2030 na Slovensku spoločensko-politická situácia a to aj vo vzťahu s legálnosťou držby strelnej zbrane. Podľa nej je aj v súvislosti s výpoveďou obvineného zrejmé, že sú jeho vyhrážky vážne a je potrebné k tomu zodpovedne pristupovať.

Svedok - poškodený XXXXX vypovedal, že obvineného pozná, vyšetroval ho v čase keď bol zaradený ako vyšetrovateľ odboru kriminálnej polície v Poprade. Išlo o trestný čin sexuálneho zneužívania a sexuálneho násillia, ktorého vyšetrovanie ukončil v roku 2017 návrhom na podanie obžaloby. V rámci tohto vyšetrovania sa viedlo voči nemu aj konanie pre trestný čin výroby a distribúcie detskej pornografie. V tomto konaní bol obvinený XXXXX spolu s dvomi ženami, tie ukončil s návrhom na dohodu o vine a treste a obvineného XXXXX prevzal vyšetrovateľ Krajského riaditeľstva Policajného zboru, odboru kriminálnej polície, Prešov vzhľadom nato, že výsledky vyšetrovania dostatočne preukázali záver, že v prípade obvineného XXXXX išlo o obzvlášť závažný zločin na vyšetrovanie ktorého je príslušný konať vyšetrovateľ Krajského riaditeľstva Policajného zboru. O predmetnom výhražnom liste nemal dovtedy žiadne vedomosti, od obvineného mu nechodí žiadna korešpondencia, ani ho žiadnym spôsobom nekontaktuje. Po vzhliadnutí listu uviedol, že tento v ňom nevzbudil žiadnu obavu o jeho život a zdravie, prípadne život a zdravie jeho príbuzných, preto sa necíti byť v tomto konaní poškodenou stranou. K motívom, ktoré viedli obvineného k napísaniu predmetného výhražného listu sa nevedel vyjadriť, podľa jeho názoru určite cíti krivdu zato, že mu obmedzili osobnú slobodu na dobu 14 rokov za skutky, ktoré urobil maloletým dievčatám. Osobu obvineného opierajúc sa o znalecké dokazovanie vníma ako osobu, ktorá v bežnom živote nie je nebezpečná pre spoločnosť, ale vo vzťahu k maloletým deťom je to sexuálny agresor, ktorý má byť podľa jeho názoru izolovaný. K reálnosti vyslovených vyhrážok sa nevedel vyjadriť.

Zo správy Okresného súdu v Poprade vyplýva, že obvinený vystupuje v trestných konaniach vedených na Okresnom súde v Poprade pod spisovými značkami 5T/25/2017 a 5Nt/5/2019, v rámci ktorého sa domáha obnovy konania v

súvislosti s jeho právoplatným odsúdením. Ku dňu 01. marca 2021 v tomto konaní nebolo právoplatne rozhodnuté.

Zo správy Okresného riaditeľstva Policajného zboru, odboru kriminálnej polície XXXXX vyplýva, že na uvedenom útvare bolo vedených viacero trestných konaní v ktorých XXXXX vystupoval ako oznamovateľ. V jednom prípade, ktorý vyšetroval mjr. XXXXX však obvinený vystupoval ako obvinený pre zločin výroby detskej pornografie, išlo o trestnú vec vedenú pod spisovou značkou ORP-92/I-VYS-PP-2016, ktorá bola dňa 02. septembra 2016 odovzdaná na Krajské riaditeľstvo Policajného zboru, odbor kriminálnej polície Prešov.

Zo správy Krajskej prokuratúry v Prešove vyplynulo, že pod spisovou značkou Kv 17/2016/7700 je evidovaný návrh obvineného XXXXX na obnovu konania vedeného pôvodne na Okresnom súde v Poprade pod spisovou značkou 5T/25/2017. Predmetné konanie je vedené na Okresnom súde v Poprade pod spisovou značkou 5Nt/5/2019, kde konanie ku dňu 04. marca 2021 stále prebiehalo.

Vzhľadom na okolnosti skutku, pre ktorý sa trestné stíhanie vedie, okolnosti za ktorých došlo k jeho spáchaniu a k osobe obvineného, existovala dôvodná pochybnosť, či obvinený v čase spáchania skutku mohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania a ovládať svoje konanie, a preto bol dňa 16. decembra 2021 v zmysle ustanovenia § 148 odsek 2 Trestného poriadku sudcom pre prípravné konanie Okresného súdu Košice 1, pod spisovou značkou 6Tp 100/2021 vydaný príkaz na vyšetrenie duševného stavu obvineného XXXXX znalcom z odboru psychiatrie.

Zo znaleckého posudku číslo 6/2022 vypracovaného XXXXX znalcom z odboru Zdravníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria vyplynulo, že obvinený XXXXX v čase spáchania skutku netrpel duševnou chorobou alebo poruchou v zmysle psychózy, u obvineného zistila znalkyňa disociálne štruktúrovanú, emočne nestabilnú osobnosť so sexuálnou deviáciou. Ako ďalej znalkyňa uvádza, obvinený v čase spáchania skutku vedel rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania a svoje konanie vedel ovládať, jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti neboli zmenené, v rámci prebiehajúceho trestného konania je schopný chápať zmysel trestného konania. Vzhľadom k tomu, že znalkyňa v čase vykonávania znaleckého dokazovania nezistila u obvineného prejavy duševnej poruchy v zmysle psychózy, nepovažovala za potrebné u obvineného nariadovať ochranné psychiatrické liečenie.

XXXXX súdu XXXXX, spisovej značky 5T/25/2017 zo dňa 15. mája 2017, ktorý nadobudol právoplatnosť 31. mája 2017, bol obvinený XXXXX uznaný za vinného z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu vydierania podľa ustanovenia § 189 odsek 1, 2 písmeno a, b, c/, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona a iných zločinov a bol mu za to uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere štrnásť rokov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, ochranný dohľad na dobu troch rokov a ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou. Okrem tohto odsúdenia obvinený XXXXX nemá žiaden ďalší záznam v registri trestov. Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že obvinený nemá v tejto evidencii žiaden záznam.

Po skončení vyšetrovania vyšetrovateľ podľa ustanovenia § 209 odsek 1

Trestného poriadku predložil na prokuratúru návrh na zastavenie trestného stíhania proti obvinenému XXXXX pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa ustanovenia § 360 odsek 1, 2 písmeno a, b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno j/ Trestného zákona a ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a iné prečiny.

Preskúmaním vyšetrovacieho spisu som zistil, že v tomto konkrétnom prípade sú splnené podmienky na zastavenie trestného stíhania podľa ustanovenia § 215 odsek 2 písmeno a/ Trestného poriadku, pretože trest, ku ktorému môže trestné stíhanie viesť, je celkom bez významu popri treste, ktorý bol obvinenému pre iný čin už právoplatne uložený.

Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že predmetného trestného činu sa dopustil obvinený XXXXX. Vyplýva to jednak z výpovede samotného obvineného, ako aj z výpovedí svedkov – poškodených a to XXXXX, XXXXX, Petry Ilčíkovej, XXXXX a mjr. XXXXX a zabezpečených ďalších so skutkom súvisiacich listinných materiálov a podklady.

Za danej dôkaznej a procesnej situácie vyšetrovateľ aj s prihliadnutím na citlivé prepojenie osôb vystupujúcich v procesnom postavení poškodených v prebiehajúcom trestnom konaní a právoplatne ukončenom trestnom konaní vedenom na Okresnom súde v Poprade pod spisovou značkou 5T/25/2017, upustil z dôvodu hroziacej viktimizácii obetí od ich opakovaných výsluchov.

Nepochybne bolo zistené, že obvinený XXXXX bol rozsudkom Okresného súdu XXXXX, spisovej značky 5T/25/2017 zo dňa 15. mája 2017, ktorý nadobudol právoplatnosť 31. mája 2017, uznaný za vinného z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu vydierania podľa ustanovenia § 189 odsek 1, 2 písmeno a, b, c/, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona a iných zločinov a bol mu za to uložený **úhrnný trest odňatia slobody vo výmere štrnásť rokov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, ochranný dohľad na dobu troch rokov a ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou.**

Prečinu nebezpečného vyhrážania podľa ustanovenia § 360 odsek 1, 2 písmeno a, b/ Trestného zákona sa dopusti ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a taký čin spácha na chránenej osobe a závažnejším spôsobom konania, pričom páchatel' tohto skutku sa potrestá odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky. Toto ustanovenie poskytuje ochranu jednotlivcom pred niektorými závažnými vyhrážkami. Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva vo vyhrážkach páchatel'a inej osobe smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, a to takým spôsobom, že to u takejto osoby môže vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia. Vyhrážanie sa inou ťažkou ujmom musí byť svojou povahou a závažnosťou na úrovni vyhrážok smrťou alebo ťažkou ujmom na zdraví. Pritom vždy treba brať do úvahy okolnosti konkrétneho prípadu a prihliadať aj na to, ako subjektívne pociťuje ujmu ten, voči ktorému vyhrážka smeruje. V zmysle tohto výkladu vyhrázaním sa inou ťažkou ujmom môže byť napríklad aj vyhrážanie sa spôsobením škody veľkého rozsahu (podpálením domu) alebo zničením veci vysokej umeleckej hodnoty, ku ktorej má poškodený citový vzťah, alebo vyhrážanie sa spôsobením ťažkej ujmy na zdraví osobe blízkej poškodenému a pod.. Pri tomto

trestnom čine sa nevyžaduje, aby ten, komu sa vyhráža, bol prítomný. Stačí, keď páchatel' vyhrážku poškodenému adresuje takým spôsobom, o ktorom vie, že sa poškodený o vyhrážke dozvie (napr. listom, telefonicky, prostredníctvom ďalšej osoby a pod.). Páchatel'om tohto trestného činu môže byť ktokoľvek. Z hľadiska subjektívnej stránky sa pri tomto trestnom čine vyžaduje úmyselné zavinenie. Tento trestný čin v oboch odsekoch je prečinom.

Podľa ustanovenia § 142 odsek 2 Trestného zákona smrťou sa rozumie biologická smrť mozgu (cerebrálna smrť). Pod pojmom smrť sa rozumie smrteľný stav, z ktorého návrat do života je vylúčený. Ide o smrteľný stav spôsobený biologickou smrťou mozgu - nezvratné vyhasnutie všetkých funkcií celého mozgu. Nepatrí sem tzv. klinická smrť, keď síce tiež dochádza k zastaveniu vitálnych funkcií, najmä činnosti srdca a dýchania, avšak obnovenie týchto funkcií je ešte vzhľadom na značný pokrok lekárskej vedy možný.

Podľa ustanovenia § 123 odsek 3 Trestného zákona ťažkou ujmom na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie len vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie, ktorou je a) zmrzačenie, b) strata alebo podstatné zníženie pracovnej spôsobilosti, c) ochromenie údu, d) strata alebo podstatné oslabenie funkcie zmyslového ústrojenstva, e) poškodenie dôležitého orgánu, f) zohyzdenie, g) vyvolanie potratu alebo usmrtenie plodu, h) mučivé útrapy, alebo i) porucha zdravia trvajúca dlhší čas. Ťažkou ujmom na zdraví sa rozumie vážna porucha zdravia, alebo vážne ochorenie. Určenie druhu ťažkej ujmy na zdraví je právnou otázkou, o ktorej rozhoduje súd. Toto ustanovenie taxatívne vymenúva prípady vážnej poruchy zdravia alebo vážneho ochorenia. Zmrzačenie ako trvalý chorobný stav je charakterizovaný značnou zmenou tela alebo jeho časti (tvarová, funkčná, napr. deformácia chrčtice, podstatná strata ohybnosti kĺbu), strata niektorej končatiny alebo jej časti (napr. amputácia celého zápästia alebo nohy nad členkom), ťažké nervové ochrnutie. Stratu ušného laloku, jedného prsta, krívanie po zlom zhojení zlomeniny spravidla bez ďalšieho nemožno kvalifikovať ako ťažkú ujmu na zdraví. Strata alebo podstatné zníženie pracovnej spôsobilosti znamená úplnú stratu alebo podstatné zníženie všeobecnej pracovnej spôsobilosti. Postihnutý je nespôsobilý na väčšinu pracovných úkonov a v denných úkonoch osobnej potreby je odkázaný na pomoc inej osoby. Zníženie pracovnej spôsobilosti z lekárskeho hľadiska je podstatné vtedy, keď je vyššie než 50 %. Zníženie pracovnej spôsobilosti musí mať trvalý charakter. Ochromenie údu je trvalá nespôsobilosť alebo značne znížená schopnosť pohybu celej končatiny alebo jej značnej časti, pričom pod pojmom úd sa má na mysli celá horná alebo dolná končatina. Strata alebo podstatné oslabenie funkcie zmyslového ústrojenstva sa týka zraku, sluchu, čuchu, alebo hmatu. Za podstatné oslabenie funkcie zraku alebo sluchu sa pokladá zníženie zraku alebo sluchu na menej než polovicu predchádzajúcej zmyslovej funkcie. Za poškodenie dôležitého orgánu sa považuje len také porušenie niektorého z telesných orgánov, pri ktorom vzniká nebezpečenstvo pre život alebo iný závažný dlhotrvajúci následok (napr. pomliaždenie mozgu, poranenie miechy, poranenie dýchacích ciest, poranenie dôležitých vnútorných orgánov, akými sú srdce, ľadviny, slezina). Môže sem patriť aj strata jedného oka, ale napríklad aj strata reči. Zohyzdenie je každá viditeľná, nápadná, trvale zohyžďujúca zmena tela, ktorá mení vzhľad poraneného a vzbudzuje odpor a ošklivosť. Možnosť rozsiahlej plastickej operácie nemá v tomto smere právny význam. Za zohyzdenie možno považovať aj zmenu hlasu (napr. na výrazne piskľavý alebo výrazne chrapľavý). Vyvolaním potratu sa rozumie každé

konanie voči tehotnej žene, ktoré má za následok vypudenie ľudského plodu skôr, než dôjde čo aj k predčasnému pôrodu. Vyvolanie potratu je možné len z nedbanlivosti. Úmyselné konanie proti ľudskému plodu, hoci so súhlasom matky, je kvalifikované ako trestný čin nedovoleného prerušenia tehotenstva. Mučivé útrapy sú mimoriadne vystupňované alebo predlžované telesné alebo duševné bolesti. Charakter útrap je ovplyvnený aj osobnými pomermi postihnutého, jeho vekom, telesnou konštrukciou a duševným stavom. Patrí sem napríklad opakované pálenie cigaretou, mučenie elektrinou, silným zvukom a pod..

Podľa ustanovenia § 123 odsek 2 Trestného zákona ublížením na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného. Podmienkami ublíženia na zdraví sú porucha alebo poškodenie zdravia, objektívna nutnosť lekárskeho vyšetrenia, ošetrovania alebo liečenia, nie na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného, pričom pod pojmom nie na krátky čas sa rozumie doba okolo 7 dní. Skutočný charakter poruchy alebo poškodenia zdravia sa skúma aj príznakmi, bolesťami, ťažkosťami poškodeného, intenzitou a dobou, po ktorú sa tieto prejavovali, ktorý orgán a ktorá funkcia boli zasiahnuté, resp. narušené.

Podľa ustanovenia § 138 písmeno j/ Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu na viacerých osobách. Viacerými osobami sa na účely tohto zákona rozumejú najmenej tri osoby.

Podľa ustanovenia § 139 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona chránenou osobou sa rozumie dieťa. Dieťaťom sa rozumie osoba mladšia ako osemnásť rokov, ak tento zákon neustanovuje inak.

Prečinu útoku na verejného činiteľa podľa ustanovenia § 324 odsek 1 písmeno a, b/ Trestného zákona sa dopustí ten, kto sa inému vyhráza usmrtením, ublížením na zdraví alebo spôsobením malej škody v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa, alebo pre výkon právomoci verejného činiteľa, pričom páchatel' tohto skutku sa potrestá odňatím slobody až na tri roky. Objektom tohto trestného činu je záujem na ochrane nerušeného výkonu právomoci verejného činiteľa. Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva vo vyhrázaní sa páchatel'a inému niektorým z následkov uvedených v odseku 1, a to v úmysle buď pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa, alebo pre takýto výkon. Na naplnenie skutkovej podstaty tohto trestného činu sa vyžaduje, aby sa páchatel' vyhrázał niektorou ujmou výslovne uvedenou v odseku 1, pričom stačí, ak bola táto vyhrážka usmrtením, ublížením na zdraví alebo spôsobením škody veľkého rozsahu vážne prednesená a stalo sa tak v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa alebo pre tento výkon. Nezáleží na tom, či mal páchatel' určitý úmysel vyhrážku splniť a či vyhrážka bola v konkrétnom prípade spôsobilá u poškodeného vyvolať dôvodnú obavu z jej uskutočnenia. Ujma, ktorou páchatel' hrozí, nemusí hroziť bezprostredne, stačí vyhrážka konaním a následkami do budúcnosti, teda vyhrážka konaním a vzdialenými následkami. Vyhrážka však musí byť takým prejavom, ktorý je schopný všeobecne vyvolať obavu, že páchatel' splní to, čím sa vyhrázał. Ide vlastne o vyhrážanie sa spáchaním niektorého úmyselného trestného činu.

Podľa ustanovenia § 128 odsek 1 Trestného zákona verejným činiteľom sa na

účely tohto zákona rozumie prezident Slovenskej republiky, poslanec Národnej rady Slovenskej republiky, poslanec Európskeho parlamentu, člen vlády, sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky, sudca, prokurátor alebo iná osoba zastávajúca funkciu v orgáne verejnej moci, príslušník ozbrojených síl, osoba v služobnom pomere, starosta, predseda vyššieho územného celku, poslanec orgánu územnej samosprávy, štátny zamestnanec alebo zamestnanec orgánu štátnej správy, územnej samosprávy alebo iného štátneho orgánu, osoba, ktorá vykonáva pôsobnosť v rámci právnickej osoby, ktorej zákon zveruje právomoc rozhodovať v oblasti verejnej správy, notár, súdny exekútor, člen lesnej stráže, vodnej stráže, rybárskej stráže, poľovníckej stráže, stráže prírody alebo osoba, ktorá má oprávnenie člena stráže prírody, ak sa podieľa na plnení úloh spoločnosti a štátu a používa pritom právomoc, ktorá mu bola v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená. Pre trestnú zodpovednosť a ochranu verejného činiteľa sa podľa jednotlivých ustanovení tohto zákona vyžaduje, aby trestný čin bol spáchaný v súvislosti s jeho právomocou, zodpovednosťou, postavením alebo funkciou, ak tento zákon neustanovuje inak. Verejným činiteľom je aj sudca alebo úradník medzinárodného súdneho orgánu uznaného Slovenskou republikou alebo funkcionár alebo iný zodpovedný pracovník orgánu činného v trestnom konaní iného štátu, orgánu Európskej únie alebo orgánu vytvoreného spoločne členskými štátmi Európskej únie, ak na území Slovenskej republiky vykonáva úkony trestného konania takého štátu alebo orgánu; pre jeho ochranu sa podľa ustanovení tohto zákona vyžaduje, aby úkony trestného konania vykonával v súlade s medzinárodnou zmluvou alebo so súhlasom orgánov Slovenskej republiky. Ak ide o trestný čin prijatia a poskytnutia nenáležitej výhody podľa § 336c a § 336d, verejným činiteľom je aj osoba, ktorá má z titulu svojho postavenia alebo funkcie právo rozhodovať alebo sa podieľa na rozhodovaní o nakladaní s majetkom, majetkovými právami a finančnými prostriedkami, hospodárenie s ktorými podlieha kontrole Najvyšším kontrolným úradom Slovenskej republiky. Všeobecnými podmienkami uznania osoby za verejného činiteľa na účely Trestného zákona sú konkrétne postavenie, povolanie, služobný pomer alebo určitá funkcia osoby, podieľanie sa na plnení úloh spoločnosti a štátu a používanie zverenej právomoci danej v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh. Pre trestnú zodpovednosť a ochranu verejného činiteľa sa vyžaduje, aby trestný čin bol spáchaný v súvislosti s jeho právomocou a zodpovednosťou.

Podľa ustanovenia § 215 odsek 2 písmeno a/ Trestného poriadku, prokurátor môže zastaviť trestné stíhanie, ak je trest, ku ktorému môže trestné stíhanie viesť, celkom bez významu popri treste, ktorý bol obvinenému pre iný čin už právoplatne uložený.

Zastavenie trestného stíhania sa týka konkrétneho obvineného a určitého skutku, a nie jeho právnej kvalifikácie podľa ustanovení Trestného zákona. Po vznesení obvinenia môže trestné stíhanie zastaviť iba prokurátor. Ak po vznesení obvinenia v priebehu vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania alebo po ňom policajt zistí niektorý z dôvodov na zastavenie trestného stíhania, predloží prokurátorovi návrh na zastavenie trestného stíhania spolu so spisom. V prípade, ak sa trestné stíhanie proti obvinenému skončilo právoplatným rozhodnutím prokurátora o zastavení trestného stíhania (§ 215), v jeho trestnom stíhaní možno pokračovať len vtedy, ak uznesenie o zastavení trestného stíhania bolo v konaní o mimoriadnych opravných prostriedkoch zrušené generálnym prokurátorom (zrušenie právoplatných rozhodnutí v prípravnom konaní podľa § 363). Zastavenie trestného stíhania je

fakultatívne. Dôvody zastavenia trestného stíhania sú však uvedené taxatívne. Trestné stíhanie môže byť zastavené pre niektorý z dôvodov uvedených v tomto odseku len vtedy, ak nie je daný niektorý z dôvodov uvedených v odseku 1 ustanovenia § 215 Trestného poriadku. Kritériom pre zastavenie trestného stíhania je úvaha, či uložený trest za iný skutok je dostatočný na splnenie účelu trestu a prevýchovu páchatel'a, aby viedol riadny život. Pri rozhodovaní je prokurátor povinný vychádzať z porovnania výšky trestu, ktorý bol obvinenému za iný trestný čin právoplatne uložený, a trest, ktorý by mal byť uložený za trestný čin, ku ktorému môže viesť trestné stíhanie. Ak na základe takého porovnania dospeje k záveru, že trest, ku ktorému môže viesť trestné stíhanie, je celkom bez významu popri treste, ktorý bol obvinenému za iný trestný čin už právoplatne uložený, môže trestné stíhanie zastaviť.

Podľa ustanovenia § 2 odsek 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. V tomto odseku je upravená zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci. Náležité zistenie skutkového stavu veci je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. Nový Trestný poriadok upúšťa od zásady objektívnej pravdy, ktorú upravoval predchádzajúci Trestný poriadok. Jej podstatou bolo zistenie skutočného stavu veci, čo vychádzalo z materialistického poňatia zistiteľnosti objektívnej pravdy. Táto zásada zahŕňa zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, povinnosť orgánov činných v trestnom konaní obstarávať dôkazy z úradnej povinnosti (označuje sa aj ako vyhľadávacia zásada), právo strán obstarávať dôkazy, povinnosť orgánov činných v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou pristupovať k objasňovaniu okolností a vykonávaniu dôkazov svedčiacich proti obvinenému a okolností a dôkazov svedčiacich v prospech obvineného. Zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci je veľmi úzko prepojená so zásadou stíhania zo zákonných dôvodov uvedenou v odseku 1, keďže práve náležité zistenie skutkového stavu veci je predpokladom jednak na to, že trestné stíhanie bude vedené v súlade so zákonom, jednak na spravodlivé rozhodnutie vo veci. Z požiadavky náležitého zistenia skutkového stavu veci vyplýva, že orgán činný v trestnom konaní sám určuje mieru dokazovania, ktoré musí v konaní vykonať, aby bola táto požiadavka splnená. Orgán činný v trestnom konaní musí vykonať také dôkazy, ktoré zabezpečia náležité zistenie skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností tak, aby bolo možné vo veci spravodlivo rozhodnúť. Ak vykonané dôkazy v konaní pred súdom nebudú stačiť na uznanie viny obžalovaného a ak nebude možné vykonať iné dôkazy s cieľom vyvrátiť dôvodné pochybnosti, bude nevyhnutné obžalovaného oslobodiť spod obžaloby (pri rešpektovaní zásady in dubio pro reo). Z toho vyplýva, že dôvodné pochybnosti sa vzťahujú nielen na samo zistenie skutkového stavu, ale aj na možnosť obstarania a vykonania ďalších dôkazov, ktoré by tento skutkový stav, resp. vykonané dokazovanie zmenili. Dôvodnú pochybnosť Trestný poriadok nedefinuje. Podľa teoretických výkladov treba ňou chápať takú pochybnosť, ktorá spôsobuje, že orgán, ktorý rozhoduje vo veci na základe starostlivého a nestranného zhodnotenia všetkých vykonaných dôkazov, by bol taký nerozhodný, že by nemohol urobiť záver,

že skutočnosť naplňajúca znak trestného činu sa stala, t.j. nezískal vnútorné presvedčenie o vine obvineného. V rozpore so zásadou náležitého zistenia skutkového stavu veci by bol postup orgánu činného v trestnom konaní, ktorý by v prípravnom konaní pod vplyvom nesprávnej aplikácie zásady in dubio pro reo nevykonával časť dôkazov významných pre zistenie skutočností rozhodujúcich z hľadiska zákonných znakov trestného činu s tým, že skutočnosti, na objasnenie ktorých mali smerovať nevykonané dôkazy, prokurátor následne v podanej obžalobe neuplatnil. Trestný poriadok ustanovuje, že primárnym cieľom zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Súvisí to s predmetom zákona vyjadreným v ustanovení § 1 a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie páchatel'ov a uskutočnenie spravodlivého procesu. K tomu sa následne viaže úprava jedného z dôvodov zrušenia rozsudku odvolacím súdom, keď podľa ustanovenia § 321 odsek 1 písmeno c/ odvolací súd zruší rozsudok súdu prvého stupňa, ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy.

Podľa ustanovenia § 2 odsek 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. V tomto odseku je upravená zásada voľného hodnotenia dôkazov. V prípade tejto zásady nedochádza k podstatným zmenám oproti predchádzajúcej právnej úprave. Táto zásada je teoreticky rozpracovaná a podrobne vysvetlená v judikatúre. Nový Trestný poriadok pri tejto zásade upravuje jedno novum, keďže zákon prostredníctvom dikcie "hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom" kladie dôraz na zákonné získanie a vykonanie dôkazov a zároveň prípustnosť použitia dôkazu v konaní. Aplikácia zásady voľného hodnotenia dôkazov orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi je nevyhnutným prostriedkom pre náležité zistenie skutkového stavu veci tak, aby sa v každom jednotlivom prípade vzali do úvahy osobitosti daného prípadu, a súčasne zabraňuje šablónovitému, mechanickému postupu pri hodnotení dôkazov. Zákon pritom nepriznáva žiadnemu dôkazu a priori osobitný význam a ani neupravuje, aké množstvo dôkazov treba vykonať na preukázanie určitej skutočnosti. Orgán činný v trestnom konaní a najmä súd však nesmú pri rozhodovaní prihliadnuť na dôkaz získaný donútením alebo hrozbou takého donútenia okrem prípadu, že sa taký dôkaz použije proti osobe, ktorá donútenie alebo jeho hrozbu pri získaní dôkazu použila. Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia (voľného uváženia), ktoré však neznamená možnosť ľubovôle z ich strany, ale musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom. V súlade s tým Trestný poriadok ustanovuje, že súd je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, o ktoré dôkazy opiera svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovela návrhom na vykonanie ďalších dôkazov. Uvedené platí obdobne aj pre odôvodnenie uznesenia. Zásada voľného hodnotenia dôkazov sa uplatňuje vo všetkých štádiách trestného konania a vzťahuje sa nielen na súd, ale aj na orgány činné v trestnom konaní. Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgán činný v trestnom konaní alebo strana, a to z hľadiska ich

zákonnosti, závažnosti, pravdivosti a vierohodnosti. Postup súdu, resp. orgánov činných v trestnom konaní pri voľnom hodnotení dôkazov a dôvodnosť vnútorného presvedčenia sú preskúmateľné nadriadeným orgánom v odvolacom konaní, resp. v konaní o sťažnosti, a nesprávnosť vyhodnotenia dôkazov môže byť dôvodom na zrušenie rozhodnutia. V súvislosti so zásadou voľného hodnotenia dôkazov treba spomenúť aj skutočnosť, že určitý vplyv na myšlienkový postup pri posudzovaní a hodnotení dôkazov môžu mať aj životné skúsenosti sudcu, jeho životné postoje a zmýšľanie.

Z uvedených dôvodov som podľa ustanovenia § 2 odsek 12 Trestného poriadku som zhodnotil všetky okolnosti prípadu jednotlivo a v ich súhrne a dospel som k takému záveru, aký je uvedený vo výrokovej časti tohto uznesenia a trestné stíhanie vedené proti obvinenému XXXXX som zastavil.

Z uvedených dôvodov som rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok (§ 185 a nasl. Tr. por.). V trestnom stíhaní sa pokračuje, ak obvinený vyhlási do troch dní od doručenia uznesenia, že na prejednaní veci trvá.

JUDr. Karol Hajduček
prokurátor